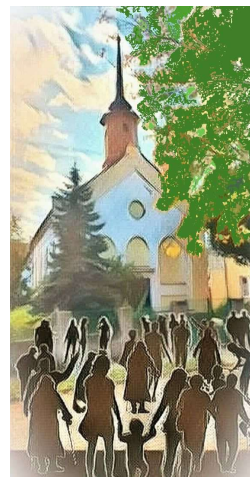

Slovo a život

**Sborový dopis Farního sboru Českobratrské
církve evangelické (ČCE) v Hodoníně**

Číslo 2 Ročník 29

Svatodušní 2026

Milujete-li mne, budete zachovávat má přikázání; a já požádám Otce a on vám dá jiného Přímluvce, aby byl s vámi navěky - Duchu pravdy, kterého svět nemůže přijmout, poněvadž ho nevidí ani nezná. Vy jej znáte, neboť s vámi zůstává a ve vás bude. Nezanechám vás osiřelé, přijdu k vám.
(Jan 14,15 -18)

Bratři a sestry v Kristu, milí přátelé,

loučení bývá smutné. Zvláště když se loučíte s někým, kdo vám je blízký. S někým, s kým jste strávili za poslední tři roky tolik času. Jako učedníci s Ježíšem. Loučení bývá těžké, ale Ježíš učedníkům slibuje, že to je pro ně dobré. Že když od nich odejde, budou na tom líp. Že když odejde, pošle jim někoho, kdo jim jeho samotného víc než nahradí.

Že jim pošle parakléta. Jak přeložit toto řecké slovo? V latinských překladech byste našli advokát. České překlady mají zastánce, přímluvce, nebo utěšitel. Zkrátka někdo, kdo stojí na vaší straně. Někdo, kdo se snaží, abyste z dané situace vytěžili co nejvíc. Někdo, kdo jedná ve váš prospěch. Ale potřebujeme my mít nějakého utěšitele?

To děti, ty ano. Ty potřebují mít někoho, kdo na ně vždycky čeká, komu se můžou vypovídat, kdo je vždycky připravený se s nimi mazlit, kdo na ně vždycky čeká v postýlce, když se musí na celou noc vzdálit od maminky. Děti potřebují nějakého plyšáka, polštářek, nějakého mazlíčka, u kterého vždycky najdou útěchu. Ale my dospělí? My jsme přece dávno odrostli potřebě mít těšínská jablíčka. My si přece vystačíme sami. Na nějaké utěšitele jsme už moc velcí. A tak žijeme ve stresu, jak každý den zvládnout nános povinností, aniž bychom někde měli zastání.

Ale Ježíš říká, že potřebujeme Utěšitele. Že potřebujeme někoho, kdo s námi zůstává a v nás bude. Že potřebujeme někoho, kdo nám bude připomínat, co pro nás Ježíš udělal. Někoho, kdo nám bude připomínat, jak moc nás nebeský Otec miluje. A že k němu máme díky Ježíši otevřený přístup, otevřenou cestu. A že díky Ježíši jsme všichni Božími dětmi. Potřebujeme Duchu pravdy. On nám to připomínat chce a připomínat bude. Pokud se před ním nebudeme zavírat. A pokud ho od sebe nebudeme odhánět.

Modlitba: Pane náš Ježíši, děkujeme, že ty jsi udělal všechno proto, abychom se mohli vrátit domů k nebeskému Otci. Děkujeme, že jsme směli poznat, jak moc nás miluješ. A že nemusíme být na všechno sami. Že nám i dnes posíláš svého Duchu, toho nejlepšího Přímluvce Utěšitele a Zastánce. Amen.

jáhanka Světlana Greplová
kazatelka sboru ČCE Hodonín

Slovo kurátora

Milé sestry a bratři, při této příležitosti svátku Ducha svatého často přemýšlím, jak tento výraz správně uchopit, resp. jak chápat jeho význam pro každodenní život.

Je to abstraktno? Kdy jen apoštolové z okolí Ježíše byli obdarováni určitými schopnostmi, mluvit cizími řečmi, nebo některými nadpřirozenými věcmi?

Nebo se to týká i nás obyčejných lidí? Nás obyčejných lidí do kostela chodících? Abychom byli schopni sami vyslovit např. modlitbu, pohovořit s našimi bližními o problémech nejen našich, ale i v našem sboru. Nebo je Duchem svatým obdařen jen farář, na kterého byl seslán Duch, aby byl schopen tvořit kázání?

Myslím, že pravda bude někde uprostřed, jak uchopit onen význam Ducha svatého. Jako lidé, kteří znají a často slyší slovo z Písma, si právě pomocí Ducha svatého uvědomujeme dosah a význam biblických textů a příběhů. Jako tichou nadstavbu chápání celého významu evangelia, které k nám jeho prostřednictvím promlouvá.

Je třeba být připraven pro přijetí seslaného Ducha svatého a jít mu jaksi naproti. Jak správně chápat věci víry a v kontextu. A na tom si myslím, že je právě založena schopnost odcházet z kostela o něco obohacen, lehčím krokem a být povznesen aspoň v neděli nad denní starosti. I to je být "zasažen" Duchem svatým....

Michal Čechovský, kurátor

Služba a poslání

Služba Pánu Bohu není službou, ale posláním, které berme vážně, On je vůdce a největším darem, s ním jsme v bezpečí a bez bázně. Naslouchat Bohu a Kristu, jakož i Duchu svatému je tou pravou volbou, i když člověk proplová životem a dnešní pohnutou dobou.

Jednat a činit za jeho zády se nevyplatí nikomu z nás, ale jít po jeho boku je vždy lepší a život zde na zemi pak jde snáz. Cesty Páně se vždy nějak vlní a klikatí, to je od pradávna jasné, proto máme naději v život věčný a v časy krásné.

Stačí šířit Víru, Naději, Odpuštění a Lásku a ostatním lidem strhávat z očí černou pásku. Protože spousta lidí žijí v jednobarevném tmavém světě, kde nejsou souvěti a dialogy a vše se hledá jen v holé větě.

Člověk často dříve mluví, nežli si dobře promyslí svá slova, to je dnešní trend a skoro každý se tak chová. Smrtí ale život člověka neskončí, skrze Krista bude pokračovat dále, To je naše naděje v život věčný, po boku Krista krále.

Když budeme mít víru silnou a lásku bez podmínek, zůstanou nám z života na Zemi jen hory krásných vzpomínek. Soužení, bolesti a chvíle pochybnosti, se navždy promění ve štěstí a v radosti.

Jaromír Šturc

Lidé mezi námi: Rozhovor s bratrem Pavlem Chrátkem

V našem sborovém časopise otevíráme novou rubriku - série rozhovorů s lidmi, kteří tvoří naše společenství. Každý z nich má svůj jedinečný příběh, zkušenosti i víru, která je provází životem. Jako prvního jsme oslovili bratra Pavla Chrátka, pro něhož je běh nejen sportem, ale i celoživotní zálibou.

1. Mohl by ses na úvod krátce představit – kde jsi se narodil a kde jsi prožil své dětství?

Pavel Ch.: *Narodil jsem se na Valašsku, v Novém Hrozenkově, a dětství jsem prožil v Huslenkách.*

2. Kdy jsi poprvé objevil lásku k běhání a co tě k tomu přivedlo?

Pavel Ch.: *Jako žák jsem do svých patnácti let závodně hrál fotbal za Huslenky a později do osmnácti let za Hranice na Moravě. Pak mi lékař ze zdravotních důvodů zakázal kolektivní sporty a doporučil individuální pohyb. Vybral jsem si běh a ten mě provází až dodnes, do svých pětasedmdesáti.*

3. Co tě motivuje pokračovat v běhání i dnes, ve věku, kdy většina lidí sportuje už jen rekreačně?

Pavel Ch.: *Občas nějaký ten úspěch a pevná vůle.*

4. Na který sportovní úspěch nebo životní moment jsi nejvíce hrdý?

Pavel Ch.: *Ve třiceti letech jsem zaběhl svůj nejrychlejší maraton v čase 2:48. Tento osobní rekord jsem už nepřekonal.*

5. Jak vypadá tvůj běžný tréninkový režim? Máš nějaké rituály nebo zásady, kterých se držíš?

Pavel Ch.: *Do šedesáti let jsem měl plnou tréninkovou přípravu s plánem a pečlivými záznamy. Dnes už běhám bez plánu, spíš podle pocitu.*

6. Zažil jsi při běhání chvíle, kdy ti víra pomohla překonat krizi nebo únavu?

Pavel Ch.: *Víra mi nejvíce pomohla v době životní krize i tím, že mě držela v běhu, který mi přinášel úlevu.*

7. Jak jsi uvěřil v Boha – byl to postupný proces, nebo nějaký konkrétní okamžik?

Pavel Ch.: *Rodiče a kmotřička mě vedli k víře už od dětství.*

8. Co pro tebe dnes víra znamená v každodenním životě?

Pavel Ch.: *Je pro mě ochranou v každodenním životě.*

9. Jaké poselství bys chtěl předat mladším generacím ve sboru?

Pavel Ch.: *Na prvním místě je víra. Po ní následuje rodina, včetně té sborové. A teprve potom jsou sporty a další věci.*

10. Máš nějaký sen nebo cíl, který by sis ještě rád splnil – ať už v životě nebo ve sportu?

Pavel Ch.: *Abych byl živ a zdrav a mohl běhat. Zatím se mi to plní. A ve svých padesáti jsem k běhu přidal ještě zimní „otužilecké“ plavání.*

Rozhovor připravil Pavel Kašperák

Setkávání menších dětí

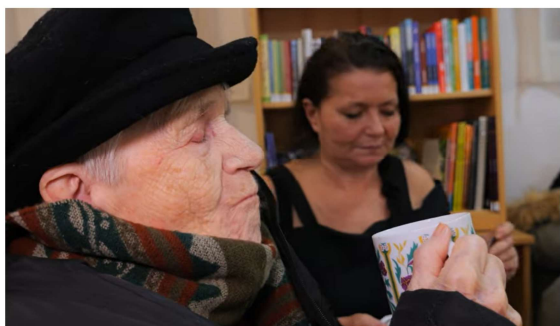
v poslední době opět hodně omezily nejrůznější nemoci. A tak se nám ta dlouhá cesta s Jákobem dost protáhla. Ale už jsme zpátky zaslíbené zemi. Už víme, že se nevrátil sám a že smíření s bratrem vybojoval na modlitbách. A co dál? Čekají nás konflikty ve velké Jákobově rodině. Jakou roli v nich bude hrát jeho oblíbený syn Josef? A kam nás asi zavedou? Světlana Greplová

Vzpomínka na sestru Helenu Tesaříkovou

Naslouchat mladým, chápat jejich potřeby, porozumět, naučit je kritickému myšlení, vést k odpovědnosti, pracovitosti a lásce k celoživotnímu vzdělávání, to jsou moje první slova kdyby se mě někdo zeptal na paní profesorku Helenu Tesaříkovou. Někdo tomu říká osud (já myslím, že Bůh), mi poslal do cesty tuto tělesně křehoučkou, ale duchem neuvěřitelně silnou dámu a já měla to štěstí jí naslouchat.

Od dětství toužila po vzdělání a díky svému tatínkovi, hudebníkovi a legionáři, se jí ho i přes obtíže té temné doby dostalo. Byla přísná, ale spravedlivá, říkají její studenti. Já myslím, že byla hlavně lidská a upřímná.

Naučila mě neplýtvat jídlem (každá kůrka chleba se dala dál použít na dobrou polévku), ani kapka vody nepřišla vniveč. Vysvětlila mi proč třídit odpad, a že to má význam, i když to mnozí nepovažují za důležité. Neuvěřitelně skromná. Když to šlo, moc ráda se potkávala s lidmi a debatovala o čemkoli se vzdělanci i námi obyčejnými lidmi.

Když byla poprvé v našem kostele, moc se jí líbilo, že spolu mluvíme i po bohoslužbách u kávy. Když na ni pomyslím, začínají mi padat slzy, ale hned se rozesměju, protože měla fakt dobrý smysl pro humor a každou starost dokázala předělat s lehkostí vlastně v pozitivní událost.

Nedokážu popsat, jak moc mi a nám bude chybět. Ale vím, že mi pomohla pochopit, kdo jsem. I v dobách hluboké totality dokázala pomoci studentům z rodin režimu nevyhovujících. Budu, a nejenom já, na ni vzpomínat s láskou a respektem jako k dámě s vlastní vůlí a touhou po poznání.

Denisa Hniličková

Nový člen našeho sboru

Nejlepší z toho co se v uplynulém období událo jsem si nechala skoro nakonec. Hodonínský sbor má nového člena!

Na Květnou neděli, tedy 29. 3. byl v Javornickém kostele naším administrátorem Petrem Kulíkem pokřtěn a konfirmován Tobiáš Raus.

Ve sboru v Javorníku Tobiáš nachází společenství svých vrstevníků, které mu tady v Hodoníně chybí. Ale vyjádřil přání stát se členem sboru v Hodoníně.

Od loňského léta nám také pravidelně slouží hrou na varhany. Za obojí jsme Pánu Bohu vděční. Za Tobiáše i za jeho službu.

A Tobiášovi přejeme hodně moudrosti a ať ho Pán Bůh vodí po svých cestách!

Biblické hodiny

Na biblických hodinách pokračujeme **životem v janovské škole**, tedy hledáním odpovědí, kam vede cesta Janových spisů po evangeliu. Co nás tedy do konce školního roku čeká?

3.6.2026 Chodit ve světle
1 Jan 1,1–2,6 – Bůh je světlo

Co znamená žít pravdivě před Bohem i před lidmi?

10.6.2026 Zůstávat v lásce
1 Jan 3,11–24 + 4,7–21 – Bůh je láska
Jak spolu souvisí víra, pravda a láska?

17.6.2026 Pravda, láska a hranice
2. a 3. Janův list
Jak zůstat věrný Kristu a neztratit otevřenost vůči druhým?

24.6.2026 Beránek vítězí
Zjevení Janovo 1; 5; 21
Co dává církvi naději uprostřed strachu a chaosu světa?

Přijďte je hledat s námi vždy ve středu v 16.30 h !

A nezapomeňte: „*My milujeme, protože Bůh napřed miloval nás*“ (1 Janův 4,19)!

Noc kostelů 2026

V pátek 29.5.2026 bude opět otevřen náš kostel pro veřejnost v rámci Noci kostelů, tentokrát s tématem „odvaha“, a to od 18.00 do 21.30 h.

Návštěvníci si budou moci:

- v 18.30 zhlédnout reprízu představení loutkového divadla – vybrané příběhy z Broučků
- zaposlouchat se do varhanních improvizací našeho mladého varhaníka Tobiáše Rause
- seznámit se s odvážnými lidmi z Bible ve vyprávění sestry jáhenka Světlany Greplové
- zazpívat si s námi písničky o odvaze
- sebrat odvahu a zkusit si mluvit (nebo i mlčet) z kazatelny
- prohlédnout interiér kostela
- přijmout povzbuzení na duchu v tichu a v modlitbě
- posilnit se na těle připraveným pohoštěním
- a možná si po setmění i zahrát noční hru

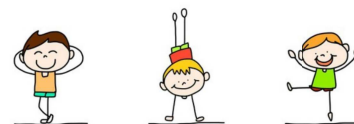
Těšíme se na všechny, kdo přijdou a budeme vděční za každého, kdo pomůže!

A co nás čeká dál?

V neděli 7. června 2026 budeme hrát Broučky na **Seniorátní evangelické neděli (SEN)** na Rusavě. Vždyť Broučci i Jan Karafiát mají letos kulaté výročí!

V neděli 21. června bychom se rádi sešli na **sborovém odpoledni**, při kterém bychom rádi nasýtli tělo i ducha, procvičili svaly i mozkové závity.

O prázdninách chystáme pro děti „**Týden na faře**“, plný vyprávění biblických příběhů, her, písniček, tvoření i pohybu. Těšíme se, že se budeme potkávat od 3. do 7. srpna.

Milí členové sboru, bratři a sestry,

od ledna jsem měla spoustu povinností spíš manažerských (kolem tvorby Rozvojového plánu sboru, rozvojových projektů apod.) a tak se omlouvám, že jsem zanedbávala osobních setkání s vámi. Víím ale, že tato setkání, při kterých se můžeme navzájem víc poznat, jsou moc důležitá. A tak znovu nabízím možnost návštěvy, rozhovoru nebo vysluhování Večeře Páně u vás doma.

Budete-li chtít, **zavolejte na telefonní číslo 730 175 938** nebo zazvoňte na faře.

Vaše jáhenka Světlana Greplová

Seniorátní výbor VMS srdečně zve na

SEN 2026

Židovské kořeny křesťanství

seniorátní evangelický kostel na Rusavě
neděle 7. 6. od 9:30 hodin

Program:

9:00 Příjezd a registrace

9:30 **Bohoslužby s Večeří páně, pověření členů SV a SOM**
(káže Lukáš Klíma, VP a pověření SOM Michal Vogl, pověření nových členů SV Simona Kopecká, varhanní doprovod - Matyáš Moravetz)

11:00 **Židovské kořeny křesťanství** (Lukáš Klíma)

12:30 **Oběd**

14:00 **Neposlušný brouček**
Na motivy Jana Karafiáta hraje amaterský soubor loutkového divadla z hodonínského sboru pod vedením Lidmily Valentové s průvodním slovem Světlany Greplové.

15:00 **Kulatý stůl na téma "Vztahy židů, křesťanů a muslimů"** - Lukáš Klíma, Mikuláš Vymětal a další

16:00 **Závěrečný koncert**

17:00 **Požehnání na cestu**

Prosíme všechny, aby se hlásili k účasti k obědu na adresu michal.vogl@seznam.cz nejpozději do 31. května.

Na oběd bude řízek s bramborem a pro zájemce o bezmasou stravu smažený květák.

Pro zajištění občerstvení v průběhu dne prosíme ochotné, aby s sebou přivezli něco dobrého – sladkého či slaného. Uskuteční se soutěž mezi sbory o nejchutnější občerstvení!

Svůj záměr něco přivést dejte též vědět emailem. Moc děkujeme.

Kdo by byl ochoten pomoci s technickým zajištěním, může se též ohlásit dopředu emailem.

V průběhu dne bude i program pro děti pod záštitou SOMu – k dispozici je sportoviště u místní školy.

Těšíme se na setkání.

Bohoslužebná shromáždění ve svatodušním období 2025 ve farním sboru ČCE Hodonín:

14. 5. 2026	čt	18.00 h	Nanebevstoupení Páně – bohoslužby
17. 5. 2026	ne	9.00 h	Bohoslužby
24. 5. 2026	ne	9.00 h	Svatodušní neděle – bohoslužby s vysluhováním Svaté Večeře Páně
25. 5. 2026	po	18.00 h	Svatodušní pondělí – bohoslužby
1. 6. 2026	po	10.00 h	Svatodušní setkání v Duběnce

Od Svatodušních svátků
se k bohoslužbám scházíme
opět v kostele

Srdečně Vás zveme na všechna naše shromáždění!

každou neděli 9.00 h bohoslužby v kostele
sudou neděli 15.00 h setkání s menšími dětmi na faře
každou středu 16.30 h biblická hodina pro dospělé na faře

ne 7. 6. 2026 SEN – Seniorátní evangelická neděle na Rusavě
ne 21. 6. 2026 sborové odpoledne
ne 5. 7. 2026 svátek M.J.Husa – tradiční ekumenické bohoslužby,
tentokrát v modlitebně Československé církve husitské
3. – 7. 8. 2026 Týden na faře pro děti!!!

Kontakty hodonínského Farního sboru Českobratrské církve evangelické (ČCE):

Adresa: FS ČCE, Husova 6, 695 01 Hodonín

č. účtu: 2800146840/2010

e-mail: hodonin@evangnet.cz

fb: evangelíci v Hodoníně

Kazatelka: Světlana Greplová, tel. 730 175 938

Kurátor sboru: Michal Čechovský, tel. 777 431 133